

Presó Puig de les Basses

Cel·la 25 (Figueres)

Setembre 2018

Companys i companyes,

Primer de tot, un gran agraïment per pensar en mi i reivindicar-me. Porto més de 200 dies mancada de llibertat, és veritat que ara més a prop de casa, de la família i la gent que estimo, i en una presó de construcció moderna. Tot això m'ha representat canviar els forrellats manuals per portes automàtiques que s'obren i es tanquen segons normes de pujada i baixada de cel·la del sistema penitenciari, canviar murs grisos encimbellats de filferro amb parets de colors integrades al paisatge, però que jo no puc veure perquè estic a dins. He canviat molts quilòmetres de distància pels que em visiten per menys, però la manca de llibertat, la manca d'autonomia personal per prendre decisions del dia a dia, la monotonia del menjar i dormir, la manca de responsabilitats i finalment la manca d'identitat personal perquè tens la sensació que t'has convertit en una més de les internes i que tens com a referència el número de la cel·la, és el mateix a Figueres que a Alcalá Meco. Són presons i soc una persona presa i sense llibertat.

Ara comparteixo mòdul amb 34 internes, en una presó de 800 persones on els altres són homes, el que implica que sovint la igualtat continua sent una lluita com en molts moments i llocs de la vida. Intento estar ferma, sovint gràcies al que he après de molts de vosaltres i de ben segur del meu pas pel sindicalisme actiu,

quelcom que mai pot ser un temps ni una professió, sinó una manera de viure.

Nosaltres som els descendents d'aquells que el 1988 van organitzar-se. Classe lluitadora, amb passió per la democràcia i la llibertat, amb una ferma actitud de defensar els drets individuals, col·lectius i globals que va més enllà de la defensa laboral. Som sindicat de classe que entenem la representació sindical en els llocs de treball però que també l'estenem en la defensa de l'estat de benestar i a una societat pacífica democràtica, amb llibertat, justícia i fraternitat. Sabem que la pau social no s'imposa a força de bales, d'intimidacions, empresonaments i processos judicials. La pau social es basa en el respecte a la voluntat popular i en el dret del poble a decidir lliurement el seu futur, el desenvolupament de la democràcia i el respecte als drets humans. Això és el que defenso i defensaré, aquí, ara i demà.

Dic nosaltres perquè en moments de dificultat sempre hi ha una persona de la UGT capaç d'ajudar, això ho havia dit moltes vegades quan era secretària general de la UGT a les Comarques Gironines i me'n sentia orgullosa d'explicar-ho. Som com una gran família defensant els drets. Ara, tot i la dificultat del lloc on em trobo, ho he pogut evidenciar clarament. A Madrid els primers dies a la presó, molt difícils per mi, se'm va acostar una noia, en el pati, i em va dir: *"Yo estoy en la Junta de Personal como UGT, cualquier cosa que necesites, estoy aquí para ayudarte. Sé que eres ugetista"*. Haig de dir-vos que se'm van il·luminar els ulls, em vaig sentir estimada en un moment en que tot era fosc, va ser la primera llum en un camí negre que encara dura. Dies més tard, em vaig adonar que un funcionari havia canviat el calendari de la guixeta del mòdul per un

de la UGT. Em va dir: *“Queríamos que supieses que aquí, también algunos somos de la UGT como tú...”*. Em vaig emocionar!

Rebo cartes d'alguns de vosaltres. M'heu anant informant d'accions i activitat sindical, alguns m'envien fins i tot llibres i papers perfumats a dins de les cartes. Sapigueu que em feu el dia i l'estada més agradable. Us ho agraeixo de tot cor.

A la presó continuo fent allò que vaig aprendre de vosaltres, continuar reivindicant pels drets. A Madrid, vam aconseguir una tovallola gran i aquí a Puig de les Basses en el mòdul de les dones anem reivindicant millores. De moment hem aconseguït poder tenir les mateixes 3 hores de piscina a la setmana que els homes i poder comprar crema cosmètica una vegada al mes. Semblen bajanades, però són petites satisfaccions que quan et falta tot, representen grans conquestes no pel fi, sinó perquè m'he adonat que és amb vosaltres que vaig forjar la fermesa de cercar allò que ens sembla just en el bé col·lectiu. En l'aprenentatge es troben també el «jo» i el «nosaltres». Sempre és algú qui aprèn. I sempre és amb altres com aprenem. Des del punt de vista dels aprenentatges, el present no és l'actualitat, ni el passat està tancat.

Sabem que la nostra realitat no és estàtica, que es transforma, però que hi ha una marca en el caràcter de cada persona, en el fer del dia a dia, que ve de la gent amb qui has conviscut i per mi sou vosaltres. Sou, heu estat i sereu la marca. La Comunitat UGT.

Com a UGT hem estat sempre en les grans fites de les conquestes laborals i socials al llarg del temps, però en aquests darrers anys també hem après d'altres moviments, per exemple, alguns amb el moviment zapatista vam aprendre que volíem crear molts mons

pacifistes i lliures, del "mandar obedeciendo"; amb el moviment okupa que es podrien obrir espais de vida en llocs morts socialment, amb l'antiglobalització van posar paraules a "*un altre món és possible*", amb el moviment contra la guerra vam adonar-nos que les plataformes neixen i moren i que el sindicat hi som sempre, i amb el moviment 15M vam aprendre que podríem assumir la democràcia participativa. En cada moviment hi hem estat, i hem après que amb tots podem col·laborar i que cada un ens deixa una petita herència que sumem al nostre sindicat per ser més plurals.

Gràcies per pensar en mi. Reivindiquem els drets civils, els drets polítics i democràtics, la llibertat d'expressió, d'opinió i fins i tot la de dissidència, perquè volem una societat lliure, democràtica i amb justícia social.

Gràcies per reivindicar-me. Per no oblidar-me i per fer-me sentir que tots i totes som part d'un tot. Sé que la UGT hi és i serà en la defensa dels drets civils i socials, a nivell individual i com a organització.

Una gran abraçada lila d'una ugetista mancada de llibertat, ara per ara.

Dolors Bassa i Coll